

Ved den omtalte straffesaken i Oslo byrett mot Vidar Strandskogen i september 1995 sto Strandskogen tiltalt bl.a. for at han under avgitt forsikring skulle ha avgitt falsk forklaring for Oslo skifterett i oktober 1989. I det omtalte møtet i Oslo skifterett skulle Strandskogen uriktig ha forklart for retten at Strandskogen-familien aldri hadde ytt lån til familiens boligselskaper i Spania. Etter tiltalen skulle Strandskogen ha forsøkt å få DnC til å yte lån på 13 millioner kroner – at hensikten med dette skulle være å unngå at sikkerhetsgarantier for tilsvarende beløp skulle forfalle til inndrivelse – og at dette kunne ha voldt daværende DnC betydelig økonomisk skade. Strandskogen har hevdet at han under rettsmøtet i Oslo skifterett i oktober 1989 ble nektet å fremlegge en skriftlig redegjørelse for retten. Videre hevdet Strandskogen at om det hadde foreligget båndopptak fra rettsmøtet i 1989, så ville slike opptak ha vist at han hadde rett.

Før straffesaken mot Vidar Strandskogen i september 1995 sa han til bokas forfatter at han som tiltalt nå ønsket hele straffesaken dokumentert på video. Tiltalte ønsket ikke en ny diskusjon etter denne rettssaken om hva som egentlig var blitt uttalt i retten.

Forfatteren fremmet derfor en begjæring om å besørge slike opptak gjort under straffesaken. Til tross for begrunnelsen med tiltaltes uttrykte ønske om videoopptak avviste dommeren i Oslo byrett begjæringen. Retten ønsket ikke en slik del...